

שותפות ושותפים יקרים,

תוכנית 'בארי' מבקשת לחזק את ידיכם בימים קשים אלו ולתרום למאמצים שלכם לקיים שגרת לימודים וקשר הדוק ומיטיב עם התלמידים/ות.

לפניכם "מילה טובה" - מערכי הוראה קצרים לשימוש יומיומי. המערכים נבנו מתוך מחשבה שעיסוק קבוע במילה יומית נבחרת, באמצעות טקסט משמעותי, יאפשר לפתוח את הלב והראש לחיבור משותף ושיח מעמיק דרך אוצרות התרבות שלנו. אנו מבקשים להציע לימוד אינטלקטואלי לצד ממד רגשי שנותן תוקף ולגיטימציה למגוון התחושות והרגשות של התלמידים/ות ומנסה להאיר נקודות אופטימיות ומחזקות.

יחידות הלימוד הקצרות יכולות להתאים לפתיחת יום קצרה, לשעת מחנך, לשיחה מסכמת או כל שימוש אחר שתראו לנכון במהלך יום הלימודים, בלמידה מקוונת או בכיתה. בכל יחידה תוכלו למצוא טקסטים מארון הספרים היהודי-ישראלי ושאלות מנחות לדין.

בזמנים קשים אלו אנו מציעים, כפי שכתב יעקב גלעד: "רק מילה טובה או שתיים, לא יותר מזה", כדי להזכיר את אחריותנו להשבת האמון באדם ובחברה.

היחידות זמינות עבורכם באתר [תוכנית בארי](#) ונשלחות בקבוצת ווטסאפ ייעודית [להצטרפות](#)

אתם/ן מוזמנים/ות להציע לנו מילים נוספות, לשלוח משוב ורשמים, שאלות ומחשבות ולבחור את המילה המתאימה לכל עת.

ליצירת קשר: Yael.krue@shi.org.il

**מאחלים שנשמע בשורות טובות
ושישובו ימים של שגרה מבורכת**

צוות בארי, מכון הרטמן

תְּקוּהָ

- ♥ מה המשמעות של תקווה לחיינו?
- ♥ מה נותן לי תקווה בימים אלה?
- ♥ מה המשמעות של היעדר תקווה?
- ♥ כיצד נשמור על התקווה?

המשורר חיים גורי כתב בספר שיריו: "אף שרציתי עוד קצת עוד"
שיר בשם "שכונת התקווה":

1. באיזו "שכונה" של תקווה אתם משוטטים היום? מה אתם רואים?
אילו קולות נשמעים סביבכם?
2. מדוע ההמנון הלאומי נקרא "התקווה"? מדוע זהו ערך כה בסיסי
בזהות שלנו כעם?
3. הנביא ירמיהו מנבא נבואות זעם בתקופה קשה עבור עם ישראל.
בתוך נבואתו הוא משלב גם נחמה ותקווה: "יֵשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתָּךְ;
נָאִם יְהוָה וְשָׁבוּ בְּנֵי לְגְבוּלָם" (ירמיהו לא טז) כיצד הפסוק הזה
מתכתב עם המציאות שלנו?

צרו בעזרת מילים מהפסוק של ירמיהו והשיר של גורי דימוי חזותי
כלשהו של תקווה בעיניכם, כגון סמל או ציור של תקווה בו
משולבות המילים.

"יֵשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתָךְ נָאִם יְהוָה וְשָׁבוּ בְּנֵי לְגְבוּלָם"

ירמיהו לא טז

שְׁכוֹנַת הַתְּקוּהָ חיים גורי

אֶתָּה מְשׁוֹטֵט בְּשְׁכוֹנַת הַתְּקוּהָ.
מִמְשִׁיךְ לְקוֹוֹת.
מִתָּר לָךְ. זוֹ תְּכוּנָה אֲנוּשִׁית, לְקוֹוֹת,
לְהִמָּר עַל אֵיזָה טוֹב, שְׁיָבוֹא.
גַּם שִׁירִים לֹא מַעֲטִים נִכְתְּבוּ,
אִף הוֹשְׁרוּ לְכָבוֹד הַתְּקוּהָ.
אֶפְלוּ הִמְנוֹן!
אֵךְ אַל תִּבְקֶשׁ יוֹתֵר מִדִּי.
אַל תִּנְהַג כְּגִזְמַי־הַבְּדַאי.
אַל תִּבְטִיחַ הָרִים וּגְבְעוֹת! לֹא כְּדַאי.
אֵךְ מִתָּר גַּם לָךְ לְקוֹוֹת,
לְהִתְפַּלֵּל עַל הַיָּקָר לְלִבְךָ
וְכֵן עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת,
הַיּוֹצֵאת לְעֵתִים קְרוֹבוֹת מְדַעְתָּהּ,
עַד עֲלוֹת שְׁמִימָה צַעֲקָתָהּ.
מִתָּר לָךְ לְקוֹוֹת, לְדַבֵּר גַּם אֵלֶיךָ בְּטוֹבוֹת,
לְנַחֵם אוֹתָהּ בִּיגוֹנָהּ, לְעַת לִילָהּ,
לְשׁוֹב וְלוֹמֵר לָהּ
שְׁכַבְרִי מִלָּאָה צְבָאָה וְנִרְצָה עֲזוֹנָה
שְׁדִי לָהּ.